

2. При условията на евентуалност, да се отмени обжалваното съдебно решение и делото да се върне на Общия съд;
3. Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Като **първо основание** жалбоподателят твърди неправилно тълкуване на член 263, четвърта алинея ДФЕС. В обжалваното съдебно решение Общият съд определил изискванията за процесуална легитимация по член 263, четвърта алинея ДФЕС твърде тясно и в противоречие със собствената си практика и с тази на Съда. Той се опрял единствено на решение от 4 юли 2006 г., *easyJet/Комисия* (Т-177/04), без да вземе предвид обстоятелствата по конкретния случай. Към тези обстоятелства се числели по-специално интензивното участие на жалбоподателя в частност по въпроса за цялостната операция, конкретното участие на жалбоподателя в лична среща с Комисията и признаването му за трето заинтересовано лице от служителя на Комисията по изслушването. В крайна сметка правният подход, възприет в обжалваното съдебно решение, в бъдеще значително щял да накърни правната защита срещу решенията на Комисията в областта на контрола върху концентрациите.

Като **второ основание** се посочва, че Общият съд е действал в нарушение на изискванията за лоялност и върховенство на закона. Когато се произнасял по въпроса за процесуалната легитимация, Общият съд оставил без внимание признатия статут на жалбоподателя и уверението на служителя по изслушването, че ще го информира за по-нататъшни възможности за представяне на становище по делото. Въпреки това Общият съд приел, че жалбоподателят е можел по-интензивно да участва в производството. Жалбоподателят изтъква, че е разчитал на уверението, което е получил от служителя по изслушването като орган на Комисията. Така Общият съд се произнесъл в нарушение на принципите на лоялност и защита на оправданите правни очаквания. В крайна сметка в резултат на обжалваното съдебно решение Комисията щяла да може в бъдеще свободно да определя възможностите за обжалване при концентрации.

Като **трето основание** жалбоподателят изтъква, че при произнасянето си по въпроса за неправилното разделяне на цялостната операция по концентрацията на RWE и E.ON Общият съд е тълкувал неправилно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 ⁽¹⁾, тъй като се опрял единствено на Консолидираното юрисдикционно известие на Комисията, а оставил без внимание собственото си решение от 23 февруари 2006 г., *Cementbouw Handel & Industrie/Комисия* (Т-282/02), както и съображение 20 от Регламент № 139/2004. По този начин Общият съд нарушил принципите на нормативната йерархия, върховенството на закона и разделението на властите.

Накрая, като **четвърто основание** се изтъква неправилна преценка на представеното от RWE и E.ON „Investor Relationship Agreement“ във връзка със спорния въпрос. Общият съд не взел предвид обстоятелството, че това споразумение е недействително съгласно германското акционерно право. По този начин той оставил без внимание съществени данни и съответно достигнал до неправилно решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Иск, предявен на 28 юли 2023 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело С-487/23)

(2023/С 321/51)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Santiago de Albuquerque и G. Gattinara)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

Ищецът моли Съда:

- 1) да обяви, че Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 3 и параграф 4, буква б) от Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки⁽¹⁾, тъй като не е гарантирала и не гарантира, че:
 - местната администрация, през периода 2013 — 2018 г.;
 - португалските държавни структури, които предоставят здравни услуги (здравен подсектор), през периода 2013 — 2022 г.;
 - автономен регион Мадейра, през периода 2013 — 2022 г.;
 - автономен регион Азорски острови, през 2013 г. и 2015 — 2022 г.,заплащат своите търговски дългове в сроковете, предвидени в посочения член.
- 2) да осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Искът има за *causa petendi* неизпълнението от Португалската република на член 4, параграф 3 и параграф 4, буква б) от Директива 2011/7/ЕС в периода от 2012 г. до сега. Съгласно тези норми държавите членки следят при търговските сделки, при които длъжникът е публичен орган, срокът за плащане да не надвишава 30 календарни дни. Този срок може да бъде продължен до 60 дни за държавните структури, които предоставят здравни услуги или които са надлежно признати за такива. Директива 2011/7/ЕС предвижда срок за транспонирането ѝ от държавите членки най-късно до 16 март 2013 г.

Европейската комисия започва административната фаза, предхождаща производството по неизпълнение на Директива 2011/7/ЕС срещу Португалската република, след като привлича вниманието на тази държава членка върху систематичното и продължаващо неизпълнение от различни португалски публични образувания на сроковете, предвидени за плащането на търговски дългове в член 4, параграф 3 и параграф 4, буква б) от Директива 2011/7/ЕС. Това неизпълнение продължава да е налице към датата на изтичането на срока, определен в мотивираното становище (5 декември 2017 г.).

Набор от мониторингови доклади относно средните срокове за плащане на публичните образувания в различни сектори на португалската публична администрация, изпратени от Португалската република на службите на Комисията, по искане на последните, показват, че тези образувания продължават след изтичането на срока, посочен в мотивираното становище, и до датата на предявяване на иска, да плащат своите търговски дългове в срокове, които надвишават предвидените в член 4, параграф 3 и параграф 4, буква б) от Директива 2011/7/ЕС. Става въпрос по-конкретно за следните държавни структури:

- местната администрация, през периода 2013 — 2018 г.;
- португалските държавни структури, които предоставят здравни услуги (здравен подсектор), през периода 2013 — 2022 г.;
- автономен регион Мадейра, през периода 2013 — 2022 г.;
- автономен регион Азорски острови, през 2013 г. и 2015 — 2022 г.

Освен това в докладите относно 2020 г., 2021 г. и 2022 г. Португалската република е включила непълни данни, претендирайки, че не разполага с данните на местната администрация за тези години поради промяна в счетоводната система на тази администрация. Към датата на предявяване на иска Португалската република не е допълнила данните в тези доклади, нито е изпратила актуализирани данни.

Вследствие на това Комисията заключава, че Португалската република не е изпълнила задълженията си по силата на член 4, параграф 3 и параграф 4, буква б) от Директива 2011/7/ЕС, като не е гарантирала, че горепосочените публични образувания ще платят търговските си задължения в сроковете, предвидени в този член.

(¹) ОВ L 48, 2011 г., стр. 1

Определение на председателя на Съда от 5 юни 2023 г. (преюдициално запитване от Landgericht Stuttgart — Германия) — S./AD GmbH

(Дело C-440/20 (¹), AD)

(2023/C 321/52)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 443, 21.12.2020 г.

Определение на председателя на Съда от 16 май 2023 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Bihor — Румъния) — P.C.H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, при участието на: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Дело C-642/21 (¹), Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor и др.)

(2023/C 321/53)

Език на производството: румънски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 95, 28.2.2022 г.

Определение на председателя на шести състав на Съда от 15 май 2023 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-69/22) (¹)

(2023/C 321/54)

Език на производството: румънски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 171, 25.4.2022 г.

Определение на председателя на Съда от 23 май 2023 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Frankfurt am Main — Германия) — flihtright GmbH/TAP Portugal

(Дело C-52/23 (¹), flihtright)

(2023/C 321/55)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 164, 8.5.2023 г.